

то потопа Фараона съ воинството мѣ, като промина и удари морето накрѣсъ та са събра. И като ги водеше въ пѣстынатѣ гдѣто нѣмаше капка вода, пакъ съ тѣзи толгѣ удари камика, отъ когото истече голама рѣрка, която напои жедните Евреи: Но що е была тѣзи толга? та е была образъ на спасителным животворящій крестъ христовъ, който извади насъ отъ грѣха като отъ Египетъ, потопа мысленнаго Фараона (дѣвола) и источи намъ спасителнѣ водѣ, отъ христовыте рѣбра, като отъ камикъ. Този честный крестъ, който е напоенъ съ кръжтѣ христовъ, той е на христїанете като едно силно и неповѣдимо оръжіе (силафъ), съ което побѣдаватъ (надвиватъ) сичките грѣхове и дѣволски хитрости, както дѣма днешното евангеліе.

Отъ Марка зачало лѣ.

Рекалъ христосъ на своите ученицы (апостола) който иска да дойде подиръ мене, да са отфарли отъ себе си, да земи кръста си и да карки подиръ мене. И който иска да спасе дѣшатъ си, той трѣбѣ да ѿ погѣби, понеже който си погѣби дѣшатъ за мене, той трѣбѣ да ѿ спасе: защо каква ползѣ има человекъ, ако придобіе сичкій свѣтъ а дѣшатъ си да погѣби? или каква платъ ще даде за дѣшатъ си? и който са посрами отъ мене и отъ моите хораты, и сынъ человекъскій (христосъ) ще са посрами отъ него кога доди славно съ неговыте ангелы. И дѣмалъ имъ: истиннѣ ви казвамъ, защо има отъ васъ нѣкои, които не щѣтъ да видѣтъ смерть, доде не видѣтъ божїатъ слава.

ТЪЛКОВАНІЕ.

Христосъ като исцѣрилъ разслабленнаго въ Капернаѣмъ, излѣзалъ край морето, гдѣто намерилъ апостола Маттеа на митницатѣ (на баждарницатѣ гюмрѣка) и го повикалъ подиръ себе си. Послѣ като доди пакъ на соборището въ сѣботѣ и исцѣри сѣхатъ рѣкѣ на человекъ, отиде пакъ къмъ морето. И преминѣ въ Гадаринскатѣ странѣ, гдѣто исцѣри вѣсныа, и като сѣ върналъ отъ тамо, исцѣрилъ кровоточиватѣ жена, послѣ нахранилъ петъ хиледы человекъцы съ петъ хлѣба, и като излѣзалъ въ кесарїа, началъ да предсказва своите мъжи на апостола, какъ ще го убїатъ и какъ ще воскресни въ третїа денъ, за което апостолъ Петаръ рекалъ: господи, не сѣ предавай на мъжи и на смерть, а христосъ мѣ казалъ сѣрдито иди задъ мене дѣволе: защо ты не мыслишь божїите работы, но человекъските, тога като го повикалъ предъ сичките апостола и предъ народа рекалъ мѣ: Петре, ты ма възпирашъ да не умрѣ на кръсъ безчестно, но азъ ти дѣмамъ, какъ нито ты, нито дрѣгїи може да са спасе, ако не умрѣ за правдѣ и и-